

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **Občanské sdružení Za naši budoucnost**, se sídlem v Holešovičkách 25, Praha 8, zastoupeného členem o. s. JUDr. Zdeňkem Kunešem, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj České republiky**, se sídlem Staroměstské nám. 6, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 4. 2009, č. j. 11 Ca 211/2007 - 176, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se nevyhovuje.**

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalovaný jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým bylo zrušeno jeho rozhodnutí ze dne 20. 6. 2007, č. j. 13521/2007-83/0679/07, a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Citovaným rozhodnutím žalovaný zamítl žalobcovo odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu – Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 29. 12. 2006, jímž bylo vydáno stavební povolení pro stavbu „Městský okruh – stavba 0079 – Špejchar – Pelc - Tyrolka v rozsahu inženýrských sítí a podzemních garáží Letná“, včetně souvisejících objektů na pozemcích v rozhodnutí citovaných. V kasační stížnosti stěžovatel současně navrhl, aby jí soud přiznal odkladný účinek.

Stěžovatel odůvodnil svůj návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tím, že v důsledku nezákonného a nesprávného rozhodnutí Městského soudu v Praze lze předpokládat vznik nenahraditelné újmy na straně stěžovatele. Nebezpečí vzniku nenahraditelné újmy spatřuje konkrétně ve skutečnosti, že v důsledku zrušujícího rozsudku Městského soudu v Praze stavebník ztratí veřejnoprávní oprávnění k realizaci výše uvedené stavby a vzhledem k tomu, že předmětná stavba je součástí širšího technicky provázaného souboru staveb, i faktickou možnost realizovat zbývající povolené stavby. V takové situaci lze předpokládat vznesení nároku na náhradu škody stavebníkem podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, přičemž s ohledem na rozsah stavby a její organizační náročnost je možné očekávat mimořádně vysokou výši nárokované škody.

Stěžovatel dále připomíná pro realizaci stavby nezbytné rozsáhlé zásahy do systému dopravy v hlavním městě Praze a zábory veřejného prostranství a uvádí, že v důsledku nezákonného rozhodnutí Městského soudu v Praze by došlo k prodloužení této situace ke škodě obyvatel i návštěvníků města. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem, ale naopak jeho nepřiznání by vedlo k dotčení veřejného zájmu a práv nabytých na základě Městským soudem v Praze zrušeného rozhodnutí stěžovatele.

Žalobce ve svém vyjádření uvádí, že stěžovateli – státnímu orgánu – nemůže vzniknout nenahraditelná újma. Dále též zpochybňuje stěžovatelem uvedené riziko uplatnění nároku na náhradu škody stavebníkem, neboť v daném případě je stavebníkem Magistrát hlavního města Prahy. Žalobce navrhuje, aby Nejvyšší správní soud nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Skutečnost, že je kasační stížnost podána žalovaným státním orgánem, sama o sobě nevylučuje přiznání odkladného účinku. Nejvyšší správní soud v této věci nicméně v usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, poznamenal, že: *„s ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům.“* Taková situace může dle citovaného usnesení Nejvyššího správního soudu nastat tehdy, pokud by respektování soudního rozhodnutí napadeného kasační stížností vedlo například k vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě nebo k udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku, apod., tedy v případech zjevně spojených s neodstranitelnými následky.

Dle názoru stěžovatele by nenahraditelná újma mohla vzniknout v souvislosti se zánikem stavebníkovy oprávnění k realizaci stavby. Je nepochybné, že se v důsledku napadeného rozsudku Městského soudu v Praze mohou vyskytnout četné komplikace při další realizaci celého komplexu souvisejících staveb. Výše citované ustanovení § 73 s. ř. s. však možnost přiznání odkladného účinku spojuje pouze s újmou, jež by byla způsobena v důsledku výkonu rozhodnutí nebo jiných právních následků. Přiznání odkladného účinku tak není bez dalšího možné v důsledku čistě technických či organizačních obtíží. Ze stěžovatelem uvedených důvodů je tedy relevantní pouze možnost uplatnění nároku na náhradu škody stavebníkem. Zde je však nutné především zohlednit postavení stěžovatele jako správního orgánu v systému veřejné správy a s ním související výše uvedený restriktivní přístup. Na rozdíl od výše popsaných příkladů situací, u nichž lze předpokládat velmi závažné a nevratné následky, se v případě stěžovatelem předvídaného uplatnění nároku na náhradu škody stavebníkem nepochybně nejedná o následek natolik zásadní, aby byl příčinou vzniku nenahraditelné újmy na straně správního orgánu.

K tvrzení stěžovatele o dotčení práv dalších osob (patrně především stavebníka) nabytých na základě Městským soudem v Praze zrušeného rozhodnutí stěžovatele Nejvyšší správní soud poznamenává, že pro posouzení důvodnosti návrhu na přiznání odkladného účinku není relevantní. Pro přiznání odkladného účinku je dle § 73 s. ř. s. rozhodující, zda nenahraditelná újma hrozí přímo stěžovateli, nikoliv třetím osobám.

Nejvyšší správní soud dále připomíná, že z rozhodnutí o odkladném účinku kasační stížnosti nelze předjímat konečné rozhodnutí ve věci samé, jak vyplývá z usnesení téhož soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76. Nejvyšší správní soud posuzuje návrh na přiznání odkladného účinku, aniž by se podrobně zabýval meritem věci. Pokud by v době mezi přiznáním odkladného účinku a rozhodnutím ve věci samé stavebník pokračoval v realizaci stavby podle rozhodnutí stěžovatele, jež bylo zrušeno pravomocným rozsudkem Městského soudu v Praze, nelze s ohledem na rozsah stavby a její umístění v městské zástavbě vyloučit závažné a nevratné dopady na životní prostředí v dané lokalitě. Z tohoto hlediska nelze stěžovateli přisvědčit ani v názoru, že přiznání odkladného účinku je v zájmu obyvatel a návštěvníků Prahy.

Na základě shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. srpna 2009

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně

senátu